

1211
187

emparrar v. tr.
~~emparrar~~

No a parh

1. Posar (algú) sota la nostra protecció. Ell, sempre, necessita que vos l'emporeu; si no, està perdut.
Empareu-nos i ajudeu-nos. Déu empereu l'orfe. Déu t'empari!

|| Aquarter (una cosa que amenaça de caure). L'armari es va decantar i hauria caigut si jo no l'hagués emperrat amb les mans | pron.

Agufer-se, recolrar-se en alguna cosa per no caure. Anaven a caure escalas avall, però em vaig poder emporeu amb la barana.

|| pron. Valer-se de la protecció d'algú o d'alguna cosa. Empareu-vos amb ell, i ningú ^{no} gosarà atacar-vos a atacar-vos. Si plou emporeu-vos amb l'ombrel·la.

2. ~~Emparrar~~